

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE HRVATSKE
Zagreb, Gajeva 30a

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SPLITU
PRIMLJENO

- 3 -07- 2020

neposredno - poštom
Priloga _____ Vrijednost _____

Broj: M-DO-2/2020-7
Zagreb, 30. lipnja 2020.
DD/SP

ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U SPLITU

SPLIT

PREDMET: Vlasnički status zaštićenih dijelova prirode

Zaštićeni dijelovi prirode uređeni su Zakonom o šumama te Zakonom o zaštiti prirode kao posebnim zakonom. Također, ovim zakonima riješeno je i pitanje pretvorbe zaštićenih dijelova prirode koji su bili u društvenom vlasništvu. Kako je pretvorba prava vlasništva zaštićenih dijelova prirode koji su bili u društvenom vlasništvu uređena s dva zakaona, u praksi se nameće pitanje koji zakon je mjerodavan, odnosno tko je danas stvarni vlasnik zaštićenih dijelova prirode.

Ovo pitanje posebno se postavilo u odnosu na Park šumu Marjan, a s tim u svezi i pitanje tko je nadležan za rješavanje problema koji su nastali u svezi s tom Park šumom.

Zakonom o šumama (Narodne novine, broj 52/90 - pročišćeni tekst) izvršena je pretvorba šuma te je člankom 16. toga Zakona propisano da su šume i šumsko zemljište na teritoriju Republike Hrvatske, osim šuma i šumskih zemljišta u privatnom vlasništvu vlasništvo Republike Hrvatske. Zakon o šumama propisuje što se smatra šumom, a također uređuje i pitanje šuma s posebnom namjenom, odnosno zaštitnih šuma.

Međutim, vlasnički status zaštićenih dijelova prirode, u koje spadaju i park šume, uređuje i Zakon o zaštiti prirode iz 1994. godine, dakle, poseban zakon i kasniji zakon. Tako Zakon o zaštiti prirode u članku 40. propisuje da se zemljište unutar nacionalnih parkova i parkova prirode na kojem pravo korištenja i raspolaganja imaju društvene pravne osobe prenosi u vlasništvo Republike Hrvatske, dok se zemljište unutar granica ostalih zaštićenih dijelova prirode (u koje spadaju i park šume), na kojima pravo korištenja i raspolaganja imaju društvene pravne osobe, prenosi u vlasništvo županije, odnosno Grada Zagreba.

Stoga se opravdano nameće pitanje je li pretvorba zaštićenih dijelova prirode izvršena Zakonom o šumama iz 1990. godine ili Zakonom o zaštiti prirode iz 1994. godine.

Mišljenja smo da pitanje pretvorbe odnosno danas vlasničkog statusa nekretnina unutar zaštićenih dijelova prirode treba tumačiti u skladu sa svrhom i ciljem, a ne strogo gramatički. Naime, ako bi se tumačilo strogo gramatički je li pretvorba vlasništva na zaštićenim dijelovima prirode izvršena Zakonom o šumama iz 1990. godine ili Zakonom o zaštiti prirode iz 1994. godine, tada bi se moglo čak zaključiti da je pretvorba izvršena Zakonom o šumama. Naime, kako članak 40. Zakona o zaštiti prirode propisuje da se tim Zakonom utvrđuje vlasnički status nekretnina unutar zaštićenih dijelova prirode koji su u društvenom vlasništvu (na kojem pravo korištenja i raspolaganja imaju društvene pravne osobe) te ako je na svim zaštićenim dijelovima prirode koji su obrasli šumom već izvršena pretvorba temeljem Zakona o šumama, tada bi odredba članka 40. Zakona o zaštiti prirode bila bez ikakve svrhe. To bi značilo da se tim Zakonom nema više što pretvarati jer je pretvorba šuma već izvršena, što očigledno zakonodavac nije mislio.

Stoga smo mišljenja da se ove odredbe trebaju tumačiti u skladu sa svrhom i ciljem jer je očigledno namjera zakonodavca bila da se posebno uredi vlasnički status zaštićenih dijelova prirode koje su bile društveno vlasništvo, te da se odredba navedenog članka 40. odnosi na nekretnine koje su inače bile u društvenom vlasništvu, a ne na nekretnine koje su bile u društvenom vlasništvu u vrijeme stupanja na snagu Zakona o zaštiti prirode iz 1994. godine jer tada takvih nekretnina više nije bilo.

Zaključno, mišljenja smo da je za vlasnički status nekretnina unutar zaštićenih dijelova prirode, pa tako i park šuma, mjerodavan članak 40. Zakona o zaštiti prirode koji je poseban zakon u odnosu na Zakon o šumama. To znači da su vlasnici park šuma županije, odnosno Grad Zagreb koji ima status županije.

